

Brandrisk i kyrkor
Motion till Växjö kyrkofullmäktige

I april månad 2019 brann kyrkan Notre Dame i den franska huvudstaden. Det visade sig bland annat att man inte hade sprinklerskyddat vinden. Vidare hade brandlarmet inte med automatik överförts till räddningstjänsten, utan skulle först verifieras av den interna larmorganisationen. Denna larmorganisation hade reducerats pga personalnedskärning och den – sedan endast tre dagar – anställde vakten kunde inte tyda det korta larmmeddelandet i kodform.

Detta ledde till avgörande förseningar innan släckningsåtgärderna kunde inledas, och denna gamla och av miljontals människor älskade kyrkobyggnad fick bestående skador.

Det saknades också insatsplan för objektet i fråga, och under själva brandbekämpningsinsatsen fick man upprätta handritade skisser.

Missvisande klartexter, feladresseringar och svårlästa orienteringsritningar är – enligt en artikel om just branden i Notre Dame i tidskriften Bygg och Teknik, 2019 nr 6 – exempel på vanliga fel i utformandet av brandlarm. Sannolikt är detta även fallet runt många svenska kyrkobyggnader.

Växjö pastorat har 42 kyrkobyggnader och kapell samt ett stort antal andra byggnadsfastigheter. Förutom de stora ekonomiska värden som kan gå till spillo vid en brand är kyrkorummen – vilket är viktigare – hemvist för en gudstjänstfirande församling, och betydelsefulla för många andra människor.

Jag yrkar att Kyrkofullmäktige ger Kyrkorådet i uppdrag att återkomma till Fullmäktige med en redovisning för samtliga kyrkor avseende

- a. på vilket sätt det systematiska brandskyddsarbetet är upprättat,
- b. huruvida brandlarm är installerat som går direkt till rättningstjänsten,
- c. på vilket sätt och i vilka tidsintervaller kontrollbesiktningar görs i brandkritiska installationer,
- d. i vilka tidsintervaller personal genomgår övning i brandsäkerhetsfrågor.

Växjö, söndagen efter jul 2019

Annika Stacke
Vägen